

GÖMÖRI GYÖRGY

Kosztolányi asztala mellett

Drága Desiré sohase hitted volna
 hogy egyszer még asztalod lesz a New
 York kávéházban ahol tombol a szecesszió
 és az árak kizárólag euróban vannak megadva
 jelezvén hogy itt a magyar irodalom másodlagos
 csak a jó pénz beszél hiszen ha egy kávéra
 betérne ma egy-egy író hamar kinéznék
 mivel látni: kevés a pénze és bizonyos
 politikusok szerint az ilyen ember semmit sem ér
 az új pártállam elsöpri a verset és a líra
 ma már nem több mint hajdan: áruvédjegy
 Kép-termeszek rágják a nyomtatott betűt
 és már csak aranycirádás kopott kép vagy drága Desiré

Baleset

Kisunokám beveri fejét
 az asztal sarkába. Sírva fakad:
 nem érti. Nem tudja még,
 milyen a közegellenállás.

Én már tudom. Minden, ami kemény
 és kiáll, belém ütközik. Fejem
 verem a falba: tipikus Kos vagyok.
 Miért kell mindennek folyton nekimennem?

De néha a fal enged, átjutok
 egy olyan térbe, ami nekem kedvez.
 Ilyenkor azt hiszem: ez már meg van oldva –
 de akkor jön egy újabb kemény közeg.